
NAMIESTNICTWO (2) *sb n*

A sg namiestnictwo (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Urząd albo funkcja odziedziczona po kimś (2) : [namiestnictwo/ successio, gubernatio, vicariatus. Volck Mmm2.]

W połączeniu szeregowym (1): A Ireneus ząsię tych tylko Biskupow fłuchąc każe/ którzy fuccesją/ to ieft porządne postępowanie álbo namiestnictwo od Apoštołow máią WujJud 135v.

Zwrot: »namiestnictwo [czego] poruczone nieść« (1): Tedy y my/ którzy namiestnictwo pieczołowánia ludzkiego poruczone nieśmy/ imieniem spráwiedliwości / prawdy w prawdzie fzukamy SarnStat 155.

TK